

GUIA MUSICAL. 1972
73

**«Archivo de la cortesía,
albergue de los extranjeros,
hospital de los pobres,
patria de los valientes,
venganza de los ofendidos,
y correspondencia grata
de firmes amistades,
y en sitio y en belleza única.»**

Así definió Cervantes a Barcelona.

Y porque nos sentimos orgullosos de los valores
perdurables de nuestra ciudad, nos hemos comprometido
a hacer honor a nuestro nombre.

BANCO DE BARCELONA

L'ART DE LA FUGA

Encapçala aquesta nota, el títol de la més qualificada mostra de l'art contemporani de Bach, que s'ha donat fa uns dies a Barcelona, com a culminació d'un seguit d'actes dotats de la més alta significació i qualitat musical.

Apuntem: en les darreres sessions del Xè. Festival Internacional de Música i després d'un memorable concert dedicat a l'obra del nostre gran compositor Xavier Benguerel, ens hem commogut amb l'art de la mezzosoprano Elena Obrastsova, que —especialment en el repertori operístic— demostra posseir una fibra i una densitat dramàtica excepcionals; Ros-Marbà en el concert conclusiu del Festival ens ha donat una extraordinària versió de la «Tercera Simfonia» de Mahler, amb la col·laboració del Cor Femení del Festival, l'Escolania Coral Ntra. Sra. de Montserrat, i la contralt Helen Watts. Cal remarcar, a més, l'art del pianista Leonidas Lipovetsky (que ens ha sorprès com acuradíssim intèrpret dels compositors romàntics) i les actuacions de l'Orquestra Leos Janacek.

Després, amb la presentació per FORUM MUSICAL dels «Deutsche Bachsolisten» per a interpretar l'Art de la Fuga, culmina aquest breu i apretat procés de distinció qualitativa en la nostra vida concertística.

Els qui integren l'esmentat conjunt, han provat la seva singular musicalitat no solament pel to atorgat a l'execució material (en la qual el rigor mètric s'afegia a una imperceptible elasticitat expressiva), sinó també a la interpretació instrumental, d'una claredat i transparència úniques.

S'ha dit i repetit que l'Art de la Fuga és una obra «neutra» contemplada des del punt de vista tímbric i que Bach, en la seva elucubració sonora, imaginaria aquest complex univers contrapuntístic al marge de tota ingerència instrumental. Els darrers estudis

sobre la matèria semblen inclinar-se per la idea que l'obra fou concebuda per a ser interpretada al clavicèmbal; que la distribució de les veus permet l'execució en el dit instrument i que el fet que Bach hagués escrit la partitura a quatre pautes és el que desorientà els exegetes.

Ara bé, amb independència als fets antecedents, sembla clar i evident que l'especulació de Bach entorn de les possibilitats combinatòries d'un tema donat, guanya en claredat i transparència en traslladar la seva execució a un conjunt instrumental (corda o vent) el qual amb la seva varietat tímbrica facilita l'audició i la comprensió de l'obra en destriar cada part o veu de les que intervenen en l'obra, cosa no sempre factible en el clavecí, degut a la major uniformitat del seu so.

L'Art de la Fuga és la pàgina que potser millor sintetitza la concepció musical d'Occident: obra d'una radical intel·lectualitat i resultat d'una racionalització extrema en la manipulació del material sonor, aconsegueix el miracle de no convertir el seu desenvolupament en una encarcerada elaboració acadèmica, sinó en un constant i sempre renovat suggeriment de musicalitat, o sia, d'espiritualitat; és a la vegada punt de partida per a una meditació o per a un joc d'alta especulació estètica i expressiva; és també, a la vegada, una obra tancada, rigorosa i clara, i una obra oberta i aleatòria per quan l'intèrpret, en manipular en les seves estructures tímbriques, li confereix un caràcter renovat en cada audició.

El públic comprengué la múltiple significació d'aquesta obra admirable i admirada. Era un públic de gent jove en una considerable majoria. Remarco, emocionat, el fet.

ORFEO CATALÀ

BIBLIOTECA I ARXIU MUSICAL

Aquesta important secció de l'Orfeo Català, ha tingut durant l'any 1971 el següent moviment:

BIBLIOTECA

Llibres catalogats durant l'any: 51; Llibres totalment catalogats fins a la data: 8.960; Goigs col·leccionats fins a la data: 2.997. **Sala de lectura:** Revistes i setmanaris: 30; Diaris: 7. **Servei de Préstec:** Llibres deixats durant l'any: 172; Revistes deixades durant l'any: 32. **Llegat Joan Llongueres:** 4.175; **Llegat Francesc Pujol:** 5.000-6.000 aproximadament. **Donatius:** Llibres: Abadia de Montserrat, P. Miquel Altisent, Claude Bédar, Biblioteca de Catalunya, Maria Canals, Francesc Civil, Editorial «La Polígrafa», P. Climent Forner, Tomàs Garcés, Enric Gispert, Rossend Llates, Joan Marca, Roser Matheu, Miquel Saperas. **Goigs:** «Amics dels Goigs», Lluís Bonet i Punsoda, Jaume Marill. Publicacions gratuïtes de l'«Instituto Español de Musicología», Ajuntament de Barcelona, Centre Excursionista de Catalunya, «Centro Catalán de Madrid», Club CCC de San Sebastián, Philips Phonographische Industrie (Holanda), entre altres.

ARXIU MUSICAL

Han estat consultats amb molta freqüència els nostres manuscrits per la seva importància i enviats microfilms a diverses Universitats europees i americanes. S'han atès les consultes habituals i assessoraments sobre composicions musicals. També s'han facilitat còpies de partitures a diversos Orfeons, així com préstec de material d'orquestra. Sense el catàleg complet, l'Arxiu conté: **Obres d'autors catalans:** 325; **Obres d'autors no catalans:** 959; **Partitures Francesc Pujol:** 2.748 registrades; **Altres partitures:** 3.000. Durant l'any han enriquit aquest contingut 40 cançons per a infants, algunes de les quals han estat ja interpretades pels «Nois i Noies de l'Escola de Cant». També es fa restauració i conservació del material. A més, cal destacar el gest del senyor Felip Capdevila i Rovira, el qual posseeix una part d'un manuscrit del segle XVè, procedent del Monestir de Sant Joan de les Abadesses, que ell va adquirir a Londres, i en localitzar la part complementària al nostre Arxiu, ha comunicat la seva intenció de deixar en testament l'esmentat complement amb el desig que l'obra sigui completa a l'Orfeo Català.

La más justa fusión
de arte e historia.

Un marco idóneo
para un nuevo
establecimiento musical.

JORQUERA PIANOS

PIANOS-ORGANOS-INSTRUMENTOS-EST. TÉCNICO

JORQUERA PIANOS

exposición y venta: Avda. CATEDRAL, 10 • Telf. 319 60 96
BARCELONA-3

talleres: COPONS, 2 • Telf. 222 77 74
BARCELONA-2

Las ofertas especiales de la

Serie Angel

LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO

OPERA 1972

LA TRAVIATA (Verdi)

165-02.226/28

Opera completa en tres discos Estéreo, por
BEVERLY SILLS / NICOLAI GEDDA / ROLANDO PANERAI /
M. FIORENTINI / DELIA WALLIS / Coros de JOHN ALLDIS /
Real Orq. Filarmónica / ALDO CECCATO, director

Precio normal: 1.020 Ptas.

PRECIO OFERTA ESPECIAL: 795 Ptas.

LUCIA DE LAMMERMOOR (Donizetti)

165-00.509/10

Opera completa en dos discos Estéreo, por
MARIA CALLAS / FERRUCCIO TAGLIAVINI / PIERO
CAPPUCCILLI / MARGRET ELKINS / RENZO CASELLATO /
BERNARD LADYSZ / L. DEL FERRO / Coro y Orq. Filarmónica /
TULLIO SERAFIN, director

Precio normal: 680 Ptas.

PRECIO OFERTA ESPECIAL: 530 Ptas.

KARAJAN en

[6] CONCIERTOS PARA INSTRUMENTOS DE VIENTO (Mozart)

165-02.238/40

Flauta, K.313 / Arpa y flauta, K.299 / Oboe, K.314 /
Clarinete, K.622 / Fagot, K.191 / Sinfonia Concertante, K.297b
Solistas / Orquesta Filarmónica de Berlín /
HERBERT VON KARAJAN, director

Precio normal: 1.020 Ptas.

PRECIO OFERTA ESPECIAL: 795 Ptas.

SINFONIAS N.º 4 "ROMANTICA" & N.º 7 (Bruckner)

165-02.189/91

En tres discos Estéreo
Orquesta Filarmónica de Berlín / HERBERT VON KARAJAN, director

Precio normal: 1.020 Ptas.

PRECIO OFERTA ESPECIAL: 795 Ptas.

EL CABALLERO DE LA ROSA (R. Strauss)

165-00.459/62

Opera completa en cuatro discos Estéreo, por
ELISABETH SCHWARZKOPF / CHRISTA LUDWIG /
TERESA STICH-RANDALL / KERSTIN MAYER / EBERHARD
WAECHTER / OTTO EDELMANN / LJUBA WEHLICH /
GERHARD UNGER / ANNY FELBERMAYER / Coro y Orquesta
Filarmónica / Director del coro: WILHELM PITZ /
HERBERT VON KARAJAN, director

Precio normal: 1.360 Ptas.

PRECIO OFERTA ESPECIAL: 1.060 Ptas.

Exclusivamente en discos

LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO

LA VOZ DE SU AMO • LA VOZ DE SU AMO

SUPREMOS EN ARTE Y

CALIDAD DE SONIDO

NARCÍS BONET

Narcís Bonet, un dels músics catalans més notables d'aquests temps, fa ja alguns anys que viu físicament allunyat de Catalunya. L'anunci de l'estrena mundial al «Palau» de la seva darrera obra «Ho sap tothom, i és profecia» sobre un poema de J. V. Foix torna a posar el nom de Narcís Bonet en primer pla de l'actualitat musical del nostre país. —Com és que des de fa anys estàs permanentment fora del país? Perquè deixares la direcció de les Joventuts Musicals de Barcelona?

—Vaig deixar la presidència de les JJMM de Barcelona l'any 1957, creient que la petita entitat que jo havia convertit en un moviment de participació de la joventut a la música —limitat encara en el nombre i en les seves possibilitats, però ample d'esperit i de perspectives— no havia d'anquilosar-se sota la direcció permanent d'una mateixa persona i que convenia, per tant, una renovació. D'altra banda em va semblar que als meus 24 anys em calia adquirir noves experiències i consolidar la meua formació. Vaig, doncs, tornar a París, continuant, però, fins a l'any 1962 la meua activitat al servei de les JJMM com a Vicepresident nacional i com a Vocal de la Junta de la Federació Internacional de JJMM que també vaig presidir. Vaig conèixer nous i més amples aspectes de l'organització musical que em permeteren de crear noves delegacions nacionals i consolidar-ne d'altres en el curs d'un llarg viatge pels països d'Amèrica Llatina, l'any 1964.

—Quines altres activitats has desenvolupat d'aleshores ençà?

—A París vaig fer-me càrrec dels programes musicals de les emissions de la Ràdio Francesa per Espanya i Amèrica Llatina, a més d'un programa en català transmès en directe cada quinze dies cap a Catalunya i enviat en cinta magnetofònica a diverses emissores llatino-americanes que el retransmetien pels auditors de les nombroses comunitats catalanes. He col·laborat també en programes musicals de la UNESCO, de la Universitat Radiofònica Internacional; he representat al Consell Internacional de la Música de la UNESCO en Congressos internacionals i en missions especials; he escrit música d'eskena per a l'O.R.T.F., els «continuos» dels Sis Concerts de Brandenburg de Bach per a la Decca, la revisió orquestral de l'«Antologia de la Zarzuela» que va gravar la Philips sota la direcció d'Igor Markevitch.

—Les teves activitats han estat, doncs, diverses i en diferents camps.

—Sí. Sempre he cregut que calia contrarestar la nostra època d'especialitzacions amb visions de conjunt. Per això he intentat d'abastar diversos camps i experimentar-los, cultivant la composició, la revisió d'obres, la direcció coral i d'orquestra, un instrument

—el piano—, l'acompanyament, la pedagogia, la divulgació escrita, radiofònica o televisiva, i l'organització musical a nivell local, nacional i internacional. També he assumit d'altres responsabilitats que responien a la situació de la nostra cultura i a la seva necessària ressonància a l'exterior. He d'afegir encara la meua darrera etapa a Madrid on, durant oos anys, i cridat per Markevitch, he dirigit la Secretaria Tècnica de l'Orquestra i Cors de la RIV Espanyola.

—Que has compost d'ençà de la «Missa»?

—La meua producció no és pas massa extensa. El meu interès per tantes branques de l'activitat musical i humana em fa compondre quan crec que tinc alguna cosa a dir, o quan les circumstàncies m'hi porten. Tanmateix, després de la «Missa», amb la qual vaig obtenir el Premi de la Fundació Copley de Xicago, he escrit «Quatre cançons de bressol» per a soprano, quartet de corda i arpa, cantades admirablement per Antònia Jordà en un disc Ediga. Tinc un «Concert per a violoncel i orquestra» que em demanà Gaspar Cassadó i que em fou encarregat per la Fundació March, l'«Homenatge a Gaudí» que m'encarregà Ràdio Nacional d'Espanya i que estrenà a Madrid Ros Marbà amb l'Orquestra de la RTV i que fou donat també amb l'Orquestra de la Ciutat a Barcelona, amb Rafael Ferrer i que s'ha tocat molt també a l'estranger; «La pell de brau», de la qual ja he parlat abans i de la qual tinc una nova versió per a gran orquestra i recitant; un Quadre del Retaule «De Nativitate Christi», comanda de la Televisió Espanyola, sobre el text que havia fet ja fa anys i que encara es representa per Nadal a Sant Vicenç de Montalt; un «Homenatge a Emili Pujol», per a guitarra, i encara fresca de tinta, la «Cantata de Nadal» que m'ha encarregat la Dotació d'Art Castellblanch.

—Aquesta obra marca, doncs, el retorn de la teua presència musical al país.

—Sí més no, el contacte de nou amb el nostre públic, i en aquest cas, aquest contacte pot ésser molt directe ja que he concebut l'obra per a Cor d'infants, Cor mixt i Conjunt instrumental, amb la participació cantada del públic. El to i el caràcter del poema «Ho sap tothom, i és profecia» de J. V. Foix, es prestaven a aquesta participació amb la tornada insistent de «A cal fuster hi ha novetat». D'altra banda estic molt content d'haver escrit aquesta obra pensant en la magnífica tasca d'aquest eixam esperançador de corals infantils que s'extén pel país. I em fa una gran il·lusió que la Coral Sant Jordi hagi volgut programar de nou aquesta obra en el seu concert nadalenc d'enguany, celebrant el 25è. aniversari de la seva fundació.

EL MESTRE MORERA I EL SEU MÓN

per Ramon Planes

Editorial Pòrtic - Barcelona 1972

(Col·lecció llibre de butxaca)

Encara no fa dos anys que comentàvem en aquesta publicació el llibre **El Modernisme a Sitges**, de Ramon Planes. Hi admiràvem, amb el mèrit reconegut a l'escriptor, el copiosíssim material que aportava, procedent de l'arxiu familiar i del d'altres sitgetans significats, i dels fets que va conèixer l'autor mateix en la seva juvenesa. Aleshores ho dedicava al qui portà el Modernisme a la vila blanca de la costa, i en féu un petit món que tenia dos pols, no gaire distants: Sitges i Barcelona. Tot de personatges —tothom qui tenia quelcom a dir o a remoure en les arts d'aquells dies— hi foren atrets per Santiago Rossinyol per espai de deu anys, fins que l'artista, havent arrelat el moviment i triomfat ell mateix com a pintor i escriptor, en restà mig allunyat en actitud de «genial solitari», com li ha dit en Planes.

Un dels primers que va acostar-se al fundador del Cau Ferrat fou el mestre Enric Morera. Jove i ple d'idees arborades i de sòlids coneixements musicals acudia a Sitges el 1893, a la Segona Festa Modernista, en la qual ja hi havia una part sencera dedicada a la seva música. A Sitges conegué la promesa, s'hi casà i hi visqué llargues temporades. Participà a les Festes Modernistes i a les sessions musicals i artístiques, i a les tertúlies i taboles del Mar i Cel, i hi dirigí un cor i col·laborà en una infinitat d'activitats artístiques i pietoses. I fins hi posà una granja.

Però sobretot, dins el modernisme, va fer de nexa entre els músics, fins a fer-hi arribar els qui havien estat mestres i amics seus a Bèlgica. La seva participació més important va ser, indubtablement, a la Quarta Festa, que rompé la intimitat dels amics per atraure's encara més la intel·lectualitat barcelonina. Aquell dia estrenaven **La Fada**, òpera en un acte, sobre un llibre de J. Massó i Torrents, presentat amb un cartell bellíssim d'Alexandre de Riquer. Ramon Planes dedicà tanta informació a aquest acte al seu llibre anterior que en el d'ara, quan es concreta a la figura del mestre Morera, es veu

constret a referir-se al precedent, sense que s'hi reveli tota la transcendència que tingué per al músic. Però és que l'autor, a més de la ponderació, s'encamina a presentar el mestre en els seus moments culminants, pocs anys després, quan triomfa de ple amb l'estrena de l'òpera **Empòrium**, al Liceu, i tornant-hi, amb altres obres, anys a venir.

El llibre que tenim a les mans, més que una biografia ditiràmica i apassionada, és la presentació d'aquell món, en què el mestre Morera va viure. Es com un conjunt d'articles monogràfics molt objectius, polint el detall pintoresc, donant les anècdotes amb una gran sobrietat. Per això mateix té l'avantatge de poder presentar en una veritable síntesi la revista «Joventut», el grup de «L'Avenç», i l'Associació Wagneriana, en llur millor esplet, i fer-nos veure de prop, algunes de les figures que s'hi movien, com els crítics Alexandre Cortada i Joaquim Pena. I el Liceu, i l'ambient operístic, lligat amb l'ensenyança del mestre Pedrell, que rebé de part de Morera uns judicis molt severos centrats en ell com a representant d'una escola caduca enfront de l'envestida dels wagnerians. No nega la influència que tingué sobre molts i ben notables deixebles, comparable amb la que Morera assolí després sobre una altra generació de compositors, que li ho reconeixen de cor.

Però també hi havia, cap a la fi del segle, el moviment per la cançó popular, que cristallitzà en el mestre Alió, i que amb Millet, passà als Orfeons. Morera, el 1893, fundà el cor Catalunya Nova, i s'hi lliurà amb una gran activitat, com a director i compositor. Amb el temps, per les composicions corals i després per les sardanes, assolirà més renom que no amb òperes estrenades al Liceu i la música per a teatre dels primers anys. Més que amb el teatre, que fou la seva màxima il·lusió, Morera posà al servei del Teatre líric, en quatre repeses, l'afany, l'abnegació i el risc, i bona part dels diners que hagués arraconat alguna vegada.

Dèiem, en comentar la biografia del mestre escrita per Miquel Saperas, si l'ambició de creixia amb el temps. Si la seva alta volada inicial no es replegava en allò que era més planer i que, al capdavant, era el que el públic li demanava, i que ell creia, honestament, que calia donar-li-hi. I ho donava de qualitat. En aquest aspecte esdevé aviat el centre de la música a Catalunya, i d'entre els músics, aquell que assoleix, com cap altre, un valor personal i racial alhora: una singularíssima expressió de la música catalana. Les seves composicions emmarquen els textos de Verdàguer, de Guimerà, Maragall, Guanyavents, Iglésies, Carner i Sagarra, entre altres —es clar!— sempre en un estil tan genuí i característic. L'altre biògraf es complaïa a comptar més de 800 títols: tots els orfeons en canten, a totes les audicions de sardanes n'hi havia de seves —i n'hi haurà sempre. I en aquesta música apareix l'apassionament i la tendresa de l'home, els trets personals del qual es poden explicar en un breu capítol inicial, perquè tota la resta és l'obra. L'obra que esgarrija, per la quantitat, la qualitat, i la tècnica, aportada per «l'esgalabrant figurassa» del mestre (per dir-ho amb l'adjectivació viva i real de J. M. de Sagarra). El propòsit de Ramon Planes, doncs, no és d'exaltar aquesta popularitat assolida i me-

rescua, com a autor de sardanes —i cita **La sardana de les monges** com a exemple, repetida per tots els mitjans, fins a la sacietat—. No hem pas de disminuir-la-hi, ni renunciar-hi, perquè s'ho té ben guanyat. Però, com diu Planes, altres mèrits menys visibles la justificarien.

El biògraf clama polidament per la posteritat que tracta el mestre amb «l'arma adversa de l'oblit. O, amb més refinament, amb un oblit dissimulat». Així ho diu en Planes, i té prou raó. Malgrat el retorn i l'homenatge constant al Modernisme, al mestre Morera, que fou un capdavanter insigne i en la part musical el compositor més significat i perdurable, la posteritat no li és agraïda. I continuarem sense conèixer **La fada**, que cada vegada ens sembla un ésser més suggeridor i fantàstic, que reclama amb públic silenci almenys un disc amb text i il·lustracions de l'Antologia Històrica de la Música catalana.

El llibre conté encara tres curiosos apèndixs i unes taules cronològiques, i aquestes sí que mereixen d'ésser més detallades, compendiant la monogràfica estructura del text, on es trasllueix una documentació molt solvent i ben copiosa.

OSVALD CARDONA

ASOCIACION DE CULTURA MUSICAL DE BARCELONA

Lunes, 20 de noviembre, 10'30 noche. Palacio de la Música

El más famoso Conjunto Instrumental Alemán

ORQUESTA DE CÁMARA DE STUTTGART

Director: Maestro KARL MUNCHINGER

Detalles e inscripción de socios: Via Layetana, 113, 1.º, 2.ª. Tel. 232 43 32

CORAL SANT JORDI: XXVè. ANIVERSARI

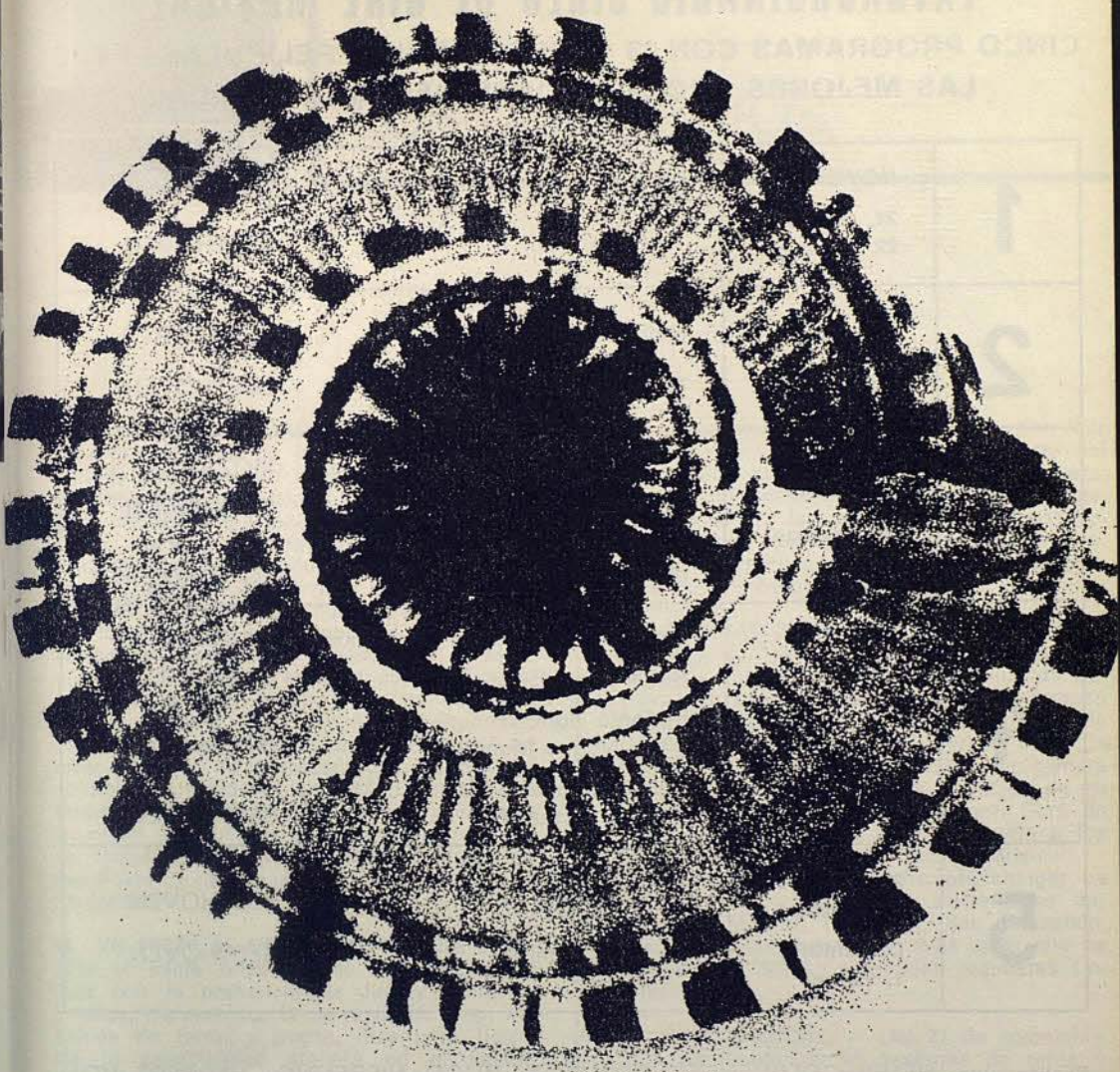
El 30 de novembre de 1947 la Coral Sant Jordi (nascuda d'uns grups familiars i «escoltes») va celebrar la seva primera actuació pública en participar a una Festa de Santa Cecília que va tenir lloc a Rubí.

El proper dijous dia 30, dia en el qual es compleix exactament aquest aniversari, la Coral Sant Jordi celebrarà els seus vint-i-cinc anys amb una nova audició a Rubí i amb un programa en el qual figuren les mateixes deu cançons amb les quals va iniciar la seva vida i, a més, representatives mostres de l'art coral català de diferents èpoques.

Entre aquestes dues dates, la Coral Sant Jordi ha donat més de vuit-centes actuacions (amb una presència constant a moltes localitats catalanes i amb una intensa activitat internacional: Alemanya, Àustria, Bèlgica, França, Hongria, Itàlia, Portugal i Suïssa), i ha cantat prop de sis-centes obres. Aquest repertori, volgutament i conscientment eclèctic, comprèn des de melodies medievals fins a composicions actuals, i ha tingut com a bases fonamentals la literatura coral catalana de tots els temps, la música popular i tradicional, la polifonia renaixentista, les grans partitures simfònico-vocals (generalment, en col·laboració amb altres cors catalans o estrangers) i les obres d'autors contemporanis: Schönberg, Ravel, Falla, P. Casals, Bartók, Stravinsky, Kodály, Mompou, Toldrà, Hindemith, Poulenc, D. Ellington, Rodrigo, Distler,

Menotti, Ferrer, Montsalvatge, Ohana, M. Valls, Serocki, Oltra, Padrós, Benguerel, Bonet, Huber, etc. En diferents ocasions, la Coral Sant Jordi ha estat dirigida, entre d'altres, per P. Angerer, J. Bodmer, Ph. Caillard, Pau Casals, Celebidache, Comissiona, Duke Ellington, R. Ferrer, De Froment, César Geoffroy, R. Lamote, Markevitch, A. Milhaud, P. Pernoud, Ros-Marbà, Scherchen, Toldrà, G. Wolters i I. Zambó.

En el programa de mà d'aquest concert commemoratiu, el director de la Coral Sant Jordi, Oriol Martorell, comenta alguns dels sentiments que li evoquen els vint-i-cinc anys transcorreguts i, entre d'altres, parla del «...record vivísim d'aquelles persones a les quals més devem, i més dec, la línia seguida per la Coral; la llista podria ser llarguíssima i, naturalment, el seu nucli bàsic serien tots els qui un dia o altre han cantat a la Coral o encara hi canten; però la limitaré a quatre noms, a quatre homes estimadíssims i que ja no són d'aquest món: mossèn Antoni Batlle, Antoni Pérez-Moya, Eduard Toldrà i el meu pare Artur Martorell...» i de «...l'agraïment molt sincer i cordial a tants i tantes que amb el seu exemple, ajut, crítiques, ensenyances, consells, amistat, col·laboració, acolliment, orientacions..., han fet possibles els nostres cants i l'esperit amb el qual els hem cantat i es continuem cantant...».

VIETA
és
ALTA FIDELITAT

EXTRAORDINARIO CICLO DE CINE MUSICAL

CINCO PROGRAMAS CON 13 EXCEPCIONALES PELICULAS ENTRE LAS MEJORES PRODUCCIONES DEL CINE MUSICAL

1	NOVIEMBRE	Sinfonía núm. 5	BEETHOVEN
	21, martes 22, miércoles	Sinfonía núm. 3	BEETHOVEN
2	23, jueves	Sinfonía núm. 7	SCHUBERT
	24, viernes	Sinfonía núm. 6	BEETHOVEN
3	25, sábado	Concierto para violín y orquesta	MOZART
	26, domingo	Sinfonía núm. 4	SCHUMANN
4	27, lunes	Concierto núm. 1 para piano y orquesta	TCHAIKOWSKY
	28, martes	Concierto de Brandenburgo núm. 3	BACH
5	29, miércoles	Suite núm. 2	BACH
	30, jueves	Sinfonía núm. 5 ("Del Nuevo Mundo")	DVORAK
5	DICIEMBRE	Concierto núm. 4 para piano y orquesta	BEETHOVEN
	1, viernes	Sinfonía núm. 7	BEETHOVEN
5	29, miércoles	Sinfonía núm. 9	BEETHOVEN
	30, jueves		
5	DICIEMBRE		
	1, viernes		

Realizadores: HENRI COLPI, H. G. CLOUZOT, HUGO NIEBELING, HERBERT VON KARAJAN, HERBERT SEGGEKE, FRANÇOIS REICHENBACH, AKE FALK.

ORQUESTA FILARMÓNICA DE BERLÍN, ORQUESTA SINFÓNICA DE VIENA.

Directores: HERBERT VON KARAJAN, KARL BÖHM, RAFAEL KUBELIK.

Solistas: WILHELM BACKAUS, ALEXIS WEISSENBERG, piano.
YEHUDI MENUHIN, violín.

Dos sesiones diarias. (Tarde 6'30 - Noche 10'30)

PALAU DE LA MUSICA CATALANA

LOS CONCIERTOS

● ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA. —

Con el concierto de hoy, la Orquesta Ciudad de Barcelona da inicio a su temporada de conciertos que, sin duda alguna, revalidará los aciertos y éxitos de la que le precedió; mañana, domingo día 12 de noviembre, tendrá lugar la segunda audición de esta sesión inaugural El próximo sábado, día 18, asumirá la dirección de nuestro conjunto sinfónico el prestigioso maestro Werner Torkanowsky —criado y educado en Israel— quien, tras su debut en 1961 con la Orquesta Filarmónica de Nueva York, se ha situado en primera línea entre los directores estadounidenses. Otro hecho a destacar en este concierto es la presentación de la joven solista de trompeta Janis M. Coffman que interpretará el «Concierto en mi bemol para trompeta y orquesta» de Haydn; el programa se completará con la obertura «Egmont» de Beethoven y las Danzas de «Petrouchka» de Stravinsky.

● VII FESTIVAL INTERNACIONAL DE JAZZ.

Tras el inicio brillante del VII Festival de Jazz con la presencia de Jimmy Smith & Friends, mañana día 12 de noviembre, en sesiones de tarde y noche, otra gran figura de la especialidad actuará en el Palau: Dave Brubeck Trío, con Gerry Mulligan y con Paul Desmond, nombres todos ellos legendarios que, nuevamente, triunfan en las principales salas de conciertos del mundo; el martes día 14, por la noche, una sesión memorable: Charlie Mingus y su quinteto; la fabulosa personalidad de Mingus da a sus intervenciones caracteres impredecibles, al albur siempre de su inspiración personal y actual; sin duda alguna, una velada importantísima. A petición del público barcelonés en atención al resonante éxito del año pasado, nuevamente vuelven los «Giants of Jazz» (día 16, tarde y noche); en la memoria de todos los aficionados está su actuación anterior que exime de cualquier comentario crítico. Finalmente —y como conclusión del Festi-

val— la Basílica de Santa María del Mar será el maravilloso marco del concierto del famosísimo conjunto vocal Swingle Singers, artistas universales, creadores de una especialidad única: las versiones de composiciones clásicas en adaptaciones al jazz; un programa completo con obras de Bach, Mozart, Telemann, Pachelbel, etc.

● ASOCIACION DE CULTURA MUSICAL. —

Después de los dos grandes conciertos celebrados con la Orquesta Filarmónica de Ostrava, el próximo día 20 el más famoso conjunto instrumental alemán, la Orquesta de Cámara de Stuttgart, «considerada como la mayor vedette de las orquestas de cámara del mundo», actuará bajo la dirección de su maestro fundador Karl Munchinger. Dará un único concierto en el Palau dedicado a los socios de Asociación de Cultura Musical. Por primera vez el maestro Munchinger ha dado su conformidad para presentarse en: Alicante, Madrid, Valladolid, San Sebastián, percibiendo los honorarios más altos que se han pagado incluso a grandes orquestas sinfónicas.

● CINE MUSICAL. —

Del 21 de noviembre al 1 de diciembre en sesiones de tarde y noche (excepto el día 25 de noviembre en que habrá sólo función nocturna), tendrá lugar en el Palau de la Música Catalana un extraordinario ciclo de cine musical con una programación rigurosa (Sinfonías de Beethoven, Schubert, Schumann, Conciertos de Mozart, Tchaikowsky y Beethoven, etc.), con las más famosas orquestas (Filarmónica de Berlín, Sinfónica de Viena), los directores más eminentes (Herbert von Karajan, Karl Böhm, Rafael Kubelik) e importantísimos solistas (Wilhelm Backhaus, Alexis Weissenberg, piano; Yehudi Menuhin, violín). Todo ello servido por los realizadores cinematográficos de más prestigio: Henri Colpi, H. G. Clouzot, Hugo Niebeling, Herbert Seggelke, Ake Falk, François Reichenbach.

NOTICIAS Y COMENTARIOS

● **ROSA SABATER.** — La pianista Rosa Sabater obtuvo en la Sala Smetana de Praga, un extraordinario éxito como solista en la interpretación del «Concierto núm. 3» de S. Prokofiev, con la Orquesta Sinfónica de Praga dirigida por el soviético Yuotsas Domarkas. De forma unánime, la crítica destacó la gran categoría artística de nuestra compatriota.

● **ALICIA DE LARROCHA.** — Repetidos aplausos premiaron la brillante actuación de la pianista Alicia de Larrocha en el tradicional concierto que se celebra anualmente en la Sede de las Naciones Unidas en conmemoración del «Día de la O.N.U.». Al concierto, celebrado en el salón de la Asamblea General de la organización internacional, asistió el secretario general de la ONU, Khurt Waldheim; el presidente de la Asamblea General, ministros de Relaciones Exteriores de diversas naciones, diplomáticos de las misiones acreditadas ante la Organización e invitados especiales, totalizando 2.500 personas. Alicia de Larrocha interpretó el «Concierto en sol mayor» y «Alborada del gracioso» de Ravel y «Concierto para orquesta» de Lutoslawski.

● **RENATA TARRAGO.** — La concertista de guitarra clásica Renata Tarragó, ha celebrado recientemente diversos recitales en Checoslovaquia con un éxito franco y sincero. Su actuación en la Sala Dvorak en la Casa de los Artistas, la mayor sala de Praga con capacidad para 1.500 espectadores, puso broche de oro a sus conciertos en aquel país. Tras su magistral interpretación de obras de

autores españoles se vio obligada a corresponder a las repetidas ovaciones del público con otras numerosas composiciones fuera de programa.

● **VICTORIA DE LOS ANGELES.** — La gran soprano catalana inauguró el ciclo de actividades de la nueva Sociedad de Conciertos de Alicante con un recital en homenaje a quien fue uno de los fundadores de la Sociedad: el desaparecido pianista alicantino Gonzalo Soriano a quien el Ayuntamiento dedicó una de las avenidas de la ciudad. Victoria de los Angeles ofreció un programa de veintitrés obras, desde los italianos del siglo XVIII hasta los españoles Granados, Nin, Falla y Rodrigo, pasando por los románticos Schubert, Schumann, Brahms y Fauré. Un público numerosísimo aplaudió con entusiasmo las interpretaciones de la cantante barcelonesa, que fue acompañada al piano eficazmente por Miguel Zanetti.

● **CONSERVATORIO SUPERIOR MUNICIPAL DE MUSICA.** — Dentro de la serie «Sábados Musicales», se celebró en el Conservatorio Superior Municipal de Música un recital de piano a cargo del prestigioso pianista y compositor húngaro Kalmán Dobos. La sólida preparación profesional de este artista invidente se evidenció en todas sus interpretaciones (obras de Kodaly, Liszt y Bartók amén de dos composiciones propias) que atestiguaron un evidente dominio de la técnica al servicio de una exquisita musicalidad. Los numerosos aplausos del auditorio obligaron a una ampliación del programa con «Sursum corde» de Liszt y una nueva pieza de Bartók.

orgues electrònics

eminent

T
R
A
N
S
I
S
T
O
R
I
T
Z
A
T

**7 Models diferents
Per a la llar... Estudi...
Esglésies... Concert.**

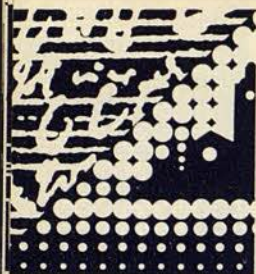
**Mod. 650
CLASSIQUE**

SENSE CAP COMPROMÍS! Visiteu-nos, demaneu fullet informatiu, si no podeu traslladar-vos al nostre districte comercial, sol·liciteu una demostració, sense compromís ni despesa de cap mena.

guitarres d'estudi i concert TAURUS

rodés

Avda. de la Catedral, 6 i 8 :: Barcelona-2 :: Tel. 310 04 90

CONCURSOS Y FESTIVALES

● **SOFIA.** — El «V Concurso Internacional de Jóvenes Cantantes de Ópera» se celebrará en Sofía (Bulgaria) del 27 de mayo al 18 de junio de 1973. Pueden participar en él las cantatrices y los cantores de todas las nacionalidades, de menos de 33 años, o sea nacidos con posterioridad al 1 de enero de 1940. Las solicitudes de participación al Concurso deben ser enviadas al «Secretariado del V Concurso Internacional de Jóvenes Cantantes de Ópera, calle Alabine, 56, Sofía (Bulgaria)» hasta el día 31 de enero de 1973. Las solicitudes de inscripción deben acompañarse con los siguientes documentos: a) breve biografía artística indicando el nivel de instrucción musical del candidato, su repertorio, su intervención en representaciones, etc.; b) copia de la partida de nacimiento; c) 6 fotos —4 en tamaño 18 x 24 y 2 en tamaño pasaporte—; d) documento librado por un teatro de ópera, un programa oficial o un cartel acreditativo de que el candidato ha participado en representaciones de ópera. Los candidatos admitidos recibirán confirmación escrita de su admisión (a lo más tardar, en fecha 28 de febrero de 1973). El Concurso se desarrollará en tres fases, todas ellas públicas (las dos primeras se celebrarán en la sala de conciertos «Bulgaria» y la última en el Teatro de la Ópera Nacional de Sofía): **1.ª fase:** Los candidatos interpretarán, a elección, tres piezas, preferentemente: a) una aria de ópera, b) una canción artística y c) una canción artística o una aria de un compositor búlgaro. **2.ª fase:** Los concursantes interpretarán, a elección, tres piezas diferentes de las de la 1.ª fase y preferentemente: a) una aria de ópera u oratorio de un compositor de los siglos XVII o XVIII,

b) una aria de ópera de un compositor de los siglos XIX o XX y c) una canción artística o una aria de un compositor contemporáneo. **3.ª fase:** Los concursantes interpretarán un papel central en una representación pública en la Ópera Nacional de Sofía; cada concursante preparará, a elección, dos papeles de las siguientes óperas: «El barbero de Sevilla» de Rossini, «Aida», «La Traviata», «Don Carlos», «Rigoletto» de Verdi, «Madama Butterfly», «Tosca», «La Bohème» de Puccini, «Carmen» de Bizet, «Las Bodas de Figaro» de Mozart, «Lohengrin» de Wagner, «El príncipe Igor» de Borodine, «Boris Godunov» y «Khovanchina» de Musorgski, «Eugène Onéguine» y «La Dame de pique» de Tchaikowsky, «Momtchil» de Pipkov, «Albena» y «Nuit de Juillet» de Hadjiev; el papel con el que el concursante participará en esta tercera fase será fijado por el Secretariado del Concurso conjuntamente con la dirección de la Ópera Nacional de Sofía, después de finalizada la segunda fase. Para ambos grupos —cantatrices y cantores— hay las siguientes recompensas: 1er. premio: 3.500 leva, medalla de oro y diploma; 2.º premio: 2.500 leva, medalla de plata y diploma; 3er. premio: 1.500 leva, medalla de bronce y diploma. El comité organizador pondrá un pianista acompañante a la disposición de los concursantes. Los gastos de estancia correrán a cargo del comité organizador; los de desplazamiento, a cargo de los concursantes. Para toda clase de detalles complementarios, relación completa de los premios, etc. los interesados pueden dirigirse a la Secretaría del Concurso: calle Alabine, 56. Sofía (Bulgaria).

NOVO MUSICA

UN
NOU I
MODERN
CONCEPTE
DE
CENTRE
MUSICAL

SCHIMMEL

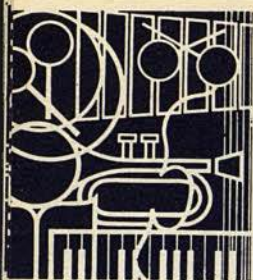
PLEYEL

GAVEAU

Grard

Dietmann

Mestre Nicolau, 21
Tel. 228 52 94
Barcelona - 6

VIDA MUSICAL

● **TURIN.** — Tras su reciente accidente automovilístico de Londres —que le obligó a anular una serie de recitales en Austria— el maestro Andrés Segovia ha reanudado su «tournée» europea, actuando con notable éxito en Italia. El famoso guitarrista español, de 78 años de edad, se presentó en Turín interpretando varias obras clásicas y de su creación, obteniendo entusiastas aplausos del público que abarrotaba la sala de conciertos del Conservatorio turinés.

● **NUEVA YORK.** — El guitarrista español Paco de Lucía obtuvo un éxito resonante en su concierto ante el público neoyorquino. Con la interpretación de obras de Escudero, Sanlúcar y suyas propias. Paco de Lucía mantuvo a los espectadores del «Carnegie Hall» en constante aplauso. El guitarrista —que estuvo acompañado en la segunda parte del concierto por su hermano Ramón de Algeciras— ha sido considerado por la crítica de la capital como el artista más puro y de ejecución más limpia en el ámbito de la guitarra flamenca clásica.

● **NUREMBERG.** — Basada en la obra de Shakespeare «Los caballeros de Verona», se ha estrenado en esta ciudad la obra musical, en estilo «rock», «Tres caballeros de Verona», de Axel Linstaedt. La adaptación literaria ha sido efectuada por H. C. Artmann y Nicolas Brieger, director del teatro de Nuremberg.

● **STUTTGART.** — Durante dos semanas, el ballet ha sido el centro de interés en el «Württembergische Staatstheater». Al Nove-re-Ballet, el segundo de los dos conjuntos coreográficos de Stuttgart, siguió la tradicional semana de ballet de la gran compañía, y como conclusión se celebró una matinal en la que los alumnos de la Escuela de Ba-

llet pudieron mostrar su arte en una pequeña acción coreográfica sobre la base musical de la conocida composición de Debussy «Children's Corner».

● **DUBLIN.** — El Fórum de Danza de Colonia cosechó entusiastas aplausos en sus seis actuaciones en Dublín. Estas sesiones —todas ellas con localidades agotadas— han constituido uno de los máximos acontecimientos artísticos de los últimos años. La prensa alabó en extensos artículos el impulso coreográfico y el espíritu de equipo del joven conjunto de Colonia.

● **DARMSTADT.** — El elevado número de inscripciones procedentes de todo el mundo y la intensidad del trabajo en los cursos ampliados de composición y de interpretación y en los estudios, parecen confirmar la tesis de que la pausa de un año ha sido muy ventajosa para los Cursos Internacionales de Vacaciones para Música Nueva en Darmstadt. Para lograr nuevas mejoras en 1974 se eligió por los estudiantes una comisión que debe presentar a la dirección de los cursos propuestas, deseos e iniciativas varias.

● **COLONIA.** — Casi 600 bailarines, coreógrafos y pedagogos de la danza de 28 países han participado en la XVI Academia Internacional de Danza de Colonia, en la que también ha estado representada este año la danza india. De los 22 ballets inscritos, doce fueron admitidos a representaciones públicas. Una novedad, digna de imitación, de la competición de Colonia, fue una hora de discusión con el jurado, a la que podía acudir todo participante al día siguiente de la concesión de premios para hablar detalladamente sobre los motivos por los que no se había premiado su obra.

ASAHI PENTAX... la cámara de mayor venta en el mundo

Reason #46

La Pentax siempre está lista... aunque la luz no lo esté

Con el exclusivo sistema de medición de la luz a través del objetivo de Asahi Pentax obtendrá siempre la exposición correcta. Porque la aguja indicadora de medición dentro del visor queda centrada exactamente cuando se colocan correctamente la velocidad del obturador y el diafragma correspondiente. Por lo tanto Vd. puede fotografiar a la luz de la luna tan fácilmente como si realizara fotografías con la brillante luz del sol. Cuando Vd. escoge la popular Spotmatic puede ir disparando en cualquier momento, en cualquier lugar y con la luz que sea. O posiblemente esté buscando una cámara verdaderamente profesional como la del formato ideal 6x7. Obtenga pronto detalles acerca de ambas cámaras a su habitual proveedor.

Fotografía realizada por Takayuki Ogawa
Spotmatic con objetivo Super Takumar 1:1.4/50 mm. Obturador 1/60
de segundo y diafragma 5.6 con película infrarroja

**ASAHI
PENTAX**

representante

cineco

bori y fontestà, 11 - barcelona - t. 250 84 44

SONY...Y un romance a pilas y corriente

¡Clik!,

Mira: yo.... o sea,... quería decirte
que hace tiempo,... bueno, pueees, que...
caso es que el primer día que te ví,... ¡Pues eso!
Yo tenía ganas de que lo sepas y... como no

me atrevía de palabra, pues te lo digo con este
CASSETTE-CORDER TC - 77K de SONY
que para decir cosas bonitas es único.

¡Ah!, la guitarra de fondo es la mía.
¡Clik!

La ilusión se llama

SONY

DISCOS

WAGNER: «Parsifal». Director: Pierre Boulez. Solistas. Coros y Orquesta del Festival de Bayreuth. Grabación directa del Festival de Bayreuth de 1970. DEUTSCHE GRAMMOPHON. Stereo 1 OEL 500.

Si encontráramos una cifra que indicara sin ninguna clase de titubeos la máxima calificación que merece una grabación, deberíamos aplicarla inmediatamente a la producción de la «Deutsche Grammophon» que recoge la versión integral del *Parsifal* de Wagner en su puesta en escena en el teatro de Bayreuth durante los Festivales Wagnerianos de 1970. Se trata de un disco excelente, de un intento, plenamente logrado, de actualización de Wagner por uno de los directores más competentes y discutidos de la actualidad: Pierre Boulez. ¿Cómo es posible este fenómeno sabiendo que Pierre Boulez, a sus 40 años, infatigable propulsor de la música contemporánea, jamás había dirigido una ópera wagneriana y que en su vida jamás había presenciado una representación de *Parsifal*? El nieto del compositor, Wieland Wagner, lo explica en dos palabras: «Wagner, el super-romántico, se convierte con «Parsifal» en un compositor moderno; encuentro mucho Debussy en *Parsifal*. Por este motivo me gusta encontrar directores que no sobrecarguen con su propia afectividad la música ya de por sí cargada de afectividad por el mismo Wagner. En el caso de «Parsifal» semejante sobrecarga está totalmente desplazada. Esta es la razón de haber escogido a Boulez.»

Baste citar a James King en el rol de Parsifal y a Gwyneth Jones en el papel de Kundry, junto a los no menos famosos nombres de Thomas Stewart, Donald McIntyre, Karl Ridderbusch, Sieglinde Wagner, Marga Höffgen. El director de coros es el extraordinario Wilhelm Pitz y la puesta en escena se debe, como siempre, a Wieland Wagner.

BRUCKNER: Sinfonías núm. 4 (Romántica) y 7, en mi mayor. Orquesta Filarmónica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. EMI Serie Angel. Stereo. J 165-02 189/91.

La aparición en la discografía española de estas sinfonías de Bruckner, será probablemente tema dispar de comentarios y encontradas opiniones. El sólo nombre de este compositor austríaco suscita la más terrible de las amenazas (musicales, desde luego) para los que creen tener construido y clasificado ya totalmente su mundo musical. Es la angustia de soportar algo pesado, monótono, grandilocuente y superficial. Para otros, cuya sensibilidad no está condicionada por determinadas concomitancias apriorísticas, la audición de estas dos sinfonías ha de resultarles en gran manera beneficiosa y oportuna. Porque si exceptuamos contadas ocasiones apenas se ha interpretado a Bruckner en los reductos musicales del país. Existe el más absurdo desconocimiento de este compositor, ya que muchos de sus detractores no lo conocen ni de «oídas».

El resurgimiento del mundo sinfónico de Mahler, ha llevado quizás consigo la lenta introducción de la obra de Bruckner, que durante muchos años fue llamado «el Wagner de la Sinfonía». Sea como fuere no sería desacertada la programación (aplausos para los que ya se adelantan) de su obra, de forma mesurada y paulatina. ¡Cuántas sorpresas descubriríamos! En definitiva, daríamos su justo valor a toda una época plasmada maravillosamente en los grandes cuadros de Bruckner. Bien dice a este respecto Redlich: «La obra de Bruckner es un fruto natural del barroco austríaco.»

Karajan, con el maravilloso instrumento de la Filarmónica de Berlín, ha sabido despojar de toda superficialidad estas versiones de las dos sinfonías de Bruckner. El resultado es admirable y plenamente convincente. — A. S.

GUIA DE CONCIERTOS

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
NOVIEMBRE		
11 sábado 19 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Obras de Beethoven, Coria, Strawinsky. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
12 domingo 11 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Antoni Ros Marbà. Concierto matinal. Repetición del programa anterior. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
18.45 h. 22.45 h.	Palau	Dave Brubeck Trio Plus Gerry Mulligan Plus Paul Desmond. (VII Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
14 martes 22.45 h.	Palau	Charlie Mingus Quintet. (VII Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
16 jueves 18.45 h. 22.45 h.	Palau	Giants of Jazz. (VII Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
17 viernes 20.30 h.	Pompeia	P. Robert de la Riba, órgano. Los organistas antiguos ingleses de los s. XV al XVII.
18 sábado 19 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Werner Torkanowsky. Janis M. Coffman, trompeta. Obras de Beethoven, Haydn, Bartok. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
19.30 h.	Saló de Cent	X Concurso Internacional de Canto «Francisco Viñas». Ana Riera, soprano; Angel Soler, piano. Obras de Scarlatti, Händel, Brahms, Mozart, Hageman, Creston, Carpenter, Granados.
noche	Liceo	«Don Pasquale», de Donizetti. (1.ª representación).
19 domingo 11 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Werner Torkanowsky. Janis M. Coffman, trompeta. Concierto matinal. Repetición del programa anterior. (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
18.30 h.	Palau	Orquesta de la R.T.V.E. Dir.: Odón Alonso, Misha Dichter, piano. Obras de Valls, Rachmaninoff, Dvorak.
20 lunes 22.30 h.	Palau	Orquesta de Cámara de Stuttgart. Dir.: Karl Munchinger. Obras de Pachelbel, Pergolesi, Vivaldi, Gluck, Dvorak. (Asociación de Cultura Musical.)

EXTRAORDINARIO CICLO DE CINE MUSICAL

Por breves días

Del 21 de noviembre al 1 de diciembre de 1972.

Dos sesiones diarias: tarde 6,30 — noche 10,30 h. (día 25 noviembre: únicamente noche)

Cinco programas con 13 excepcionales películas seleccionadas entre las mejores producciones de cine musical, bajo la dirección de **HERBERT VON KARAJAN, KARL BÖHM, RAFAEL KUBELIK.**

TEMPORADA 1972-73. — 11 noviembre 1972. — Núm. 3 — Edición de 5.000 ejemplares.

Editado por **FORUM MUSICAL** — Via Laietana, 49, 4.º — Tel. 231 90 01-02.

NOTAS IMPORTANTES: Los actos empezarán puntualmente a la hora indicada. No se permitirá la entrada del público en la sala de conciertos durante la ejecución de las obras. — No está permitido obtener registros o grabaciones magnetofónicas de las obras programadas, así como realizar fotografías o filmes en el recinto del Palau durante la celebración de los actos.

Todo un carácter

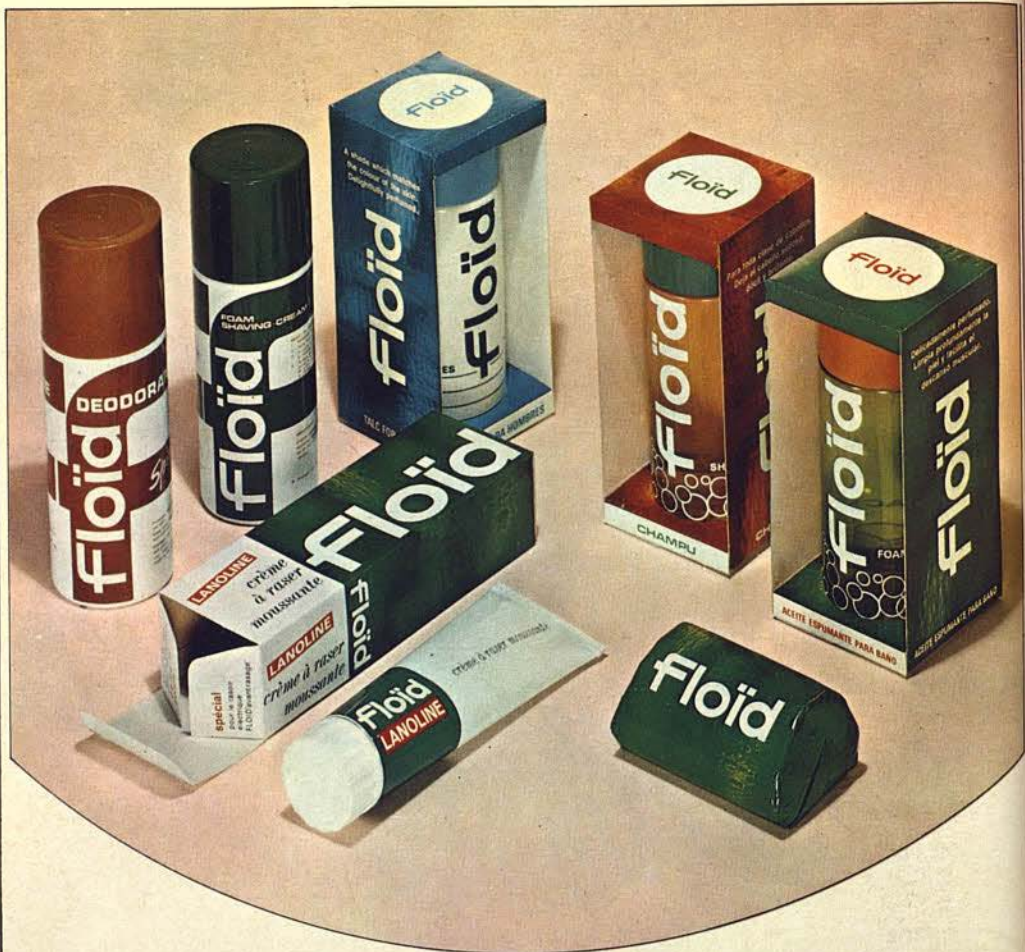

YACHTMAN: PERFUMERIA Y
COSMETOLOGIA MASCULINA

YACHTMAN evoca el fascinante mundo marino

YACHTMAN da a su elegancia una armonía sobria y permanente de recia masculinidad, profunda como el océano.

Su Agua de Colonia, After-Shave, Desodorante Spray, Bath Shower Gel y Shaving Foam, son de novísima concepción cosmetológica.

**A L'ENTORN
de FLOÏD
per a DESPRÉS
de L'AFAITADA**

**PRODUCTES
per a COMPLETAR
la VOSTRA
HIGIENE**

Desodorant

Oli escumós per a bany
Crema d'Afaitar amb brotxa
Crema d'Afaitar escumosa

Xampú
Sabó - Talc

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. New York / London / Paris / Barcelona